

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ ΚΑΙ ΒΑΛΤΟΙ (Σεπτέμβριος 2005)

Συγγραφέας: Εφημερίδα "Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"

Η άθλια εικόνα του Ολυμπιακού Κωπηλατοδρομίου και του Εθνικού Πάρκου του Σχινιά, ένα μόλις χρόνο μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, όπως παρουσιάζεται και μέσα από την έρευνα της «Κ» σήμερα, οφείλει να μας προβληματίσει και, κυρίως, να δείξει στους κυβερνητικούς φορείς προς τα πού πρέπει να στρέψουν τις προσπάθειές τους για ανάπτυξη και πρόοδο.

Ο θλιβερός σκουπιδότοπος στο ιστορικό και μοναδικό παραθαλάσσιο δάσος από κουκουναριές, όπου οι λουόμενοι αναγκάζονται να πηγαίνουν με τσουγκράνα(!) για να απωθούν τα απορρίμματα των προηγούμενων, αποτελεί ντροπή για την κοινωνία μας. Αναμφίβολα υπάρχει ατομική ευθύνη, υπάρχει πρόβλημα συμπεριφοράς και έλλειμμα συνείδησης. Μια κοινωνία της οποίας τα μέλη δεν πονάνε το περιβάλλον και τον τόπο, δεν βελτιώνεται με κανένα διοικητικό μέτρο. η κρατική μέριμνα δεν αλλάζει τα μυαλά και το ήθος.

Εντούτοις, στην παρούσα περίπτωση, η πολιτεία συναγωνίζεται τους άφρονες πολίτες σε αμέλεια και καταστροφική συμπεριφορά. Ενδεικτική της περιφρόνησης του περιβάλλοντος είναι η απόσχιση ευθυνών από τους συναρμοδίους φορείς: ο Δήμος Μαραθώνος «δείχνει» τον Φορέα Διαχείρισης του Εθνικού Πάρκου, ο Φορέας ενοχοποιεί τον Δήμο, το δε υπουργείο Πολιτισμού «τραβιέται» από το πάρκο και για το χάλι του κωπηλατοδρομίου ρίχνει το φταίξιμο στα αυτοφυή καλάμια...

Εδώ δεν μπορούμε παρά να δούμε τη βαθύτερα πολιτική διάσταση. Η διατήρηση του Εθνικού Πάρκου συναρτάται με το επίπεδο του καθημερινού πολιτισμού μας, του ουσιωδέστερου ίσως, αλλά και με την ποιότητα της ανάπτυξης που επιδιώκουμε. Το πανάκριβο κωπηλατοδρόμιο που έχει μεταβληθεί σε βάλτο και νοσογόνο εστία, δείχνει βαριά αμέλεια και έλλειψη σχεδιασμού, αν μη τι άλλο. Την ώρα που όλη η χώρα, όλος ο πληθυσμός υπακούει στη σφιχτή δημοσιονομική πολιτική και στις μεταρρυθμίσεις, την ώρα που ο πρωθυπουργός ζητεί πειθαρχία και σύνεση και διαβλέπει απογείωση της οικονομίας, αυτήν ακριβώς την ώρα δεν είναι δυνατόν να απαξιώνονται, με τέτοιο προκλητικό τρόπο, η ακριβοπληρωμένη εθνική περιουσία και το αναντικατάστατο φυσικό περιβάλλον.

Αν οι εμπλεκόμενοι φορείς αδυνατούν ή ολιγωρούν να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους, να εγκαταστήσουν λ.χ. το αγορασμένο ήδη σύστημα δασοφυλάξεως, αν οι τοπικοί άρχοντες βλέπουν με συγκατάβαση τα παράνομα κτίσματα στον αιγιαλό του Εθνικού Πάρκου, τότε η οργανωμένη πολιτεία ως τους υπενθυμίζει ότι απιστούν εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος. Κι ως σπεύσει πάραυτα να δώσει πρώτη το αναγκαίο καλό παράδειγμα προστατεύοντας τους εθνικούς πόρους με κάθε μέσο.

Κύριο άρθρο που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» την Κυριακή 11 Σεπτεμβρίου 2005, σ. 2.